

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. K.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. M. K., advokátkou so sídlom v T., proti žalovanému **M. V.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. J. D., advokátom so sídlom v T., **o náhradu škody 22 903,80 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 7 C 75/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2009 sp. zn. 25 Co 67/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 30. apríla 2009 č.k. 7 C 75/2006-234 zamietol žalobu a rozhodol, že „trovy štátu znáša štát“. Vychádzal z toho, že účastníci uzavreli 15. decembra 2003 kúpnu zmluvu, ktorou žalobca predal žalovanému nehnuteľnosti v katastrálnom území K. zapísané na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvorí vo výmere X. m², parcela č. X. – záhrady vo výmere X. m² a stavba – dom súpisné č. X. na parcele č. X. za kúpnu cenu 174 340 Sk (5 787,03 €). Vklad do katastra bol na základe tejto zmluvy povolený 17. decembra 2003 pod č. V.. Žalovaný previedol takto nadobudnuté nehnuteľnosti na tretiu osobu kúpnu zmluvou z 28. januára 2004 za rovnakú kúpnu cenu; vklad do katastra na základe uvedenej zmluvy bol povolený 18. februára 2004 pod č. V.. Posudkami znalcov mal súd prvého stupňa preukázané, že žalobca bol v čase predaja predmetných nehnuteľností spôsobilý na právne úkony a všeobecná cena

prevádzaných nehnuteľností v čase uzavretia druhej z uvedených kúpnych zmlúv bola 690 000 Sk (22 903,80 €). Žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej žalovaným, zamietol s odôvodnením, že došlo k premlčaniu práva žalobcu na náhradu škody a žalovaný vzniesol námietku premlčania (§ 100 ods. 1 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tým došlo k zániku nároku (súdnej vymáhateľnosti uplatneného práva) na náhradu škody. Na bližšie odôvodnenie tohto záveru súd prvého stupňa uviedol, že žalobca podal 29. januára 2004 žalobu, ktorou sa v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5 C 18/2004 domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z 15. decembra 2003. To znamená, že najneskôr 29. januára 2004 vedel o vzniku škody a o tom, kto za ňu zodpovedá. Právo na náhradu škody uplatnil 22. novembra 2006, teda po uplynutí premlčacej doby. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa poukazom na § 148 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre rozsudkom z 28. októbra 2009 sp. zn. 25 Co 67/2007 napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení konštatoval správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa ako aj ich právneho posúdenia. Stotožnil sa s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré pritom poukázal (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd dodal, že v prípade úspešne vznesenej námietky premlčania súd zamietne žalobu aj v prípade, v ktorom ešte nie je preukázaná zodpovednosť za škodu alebo určená výška škody (R 29/1983).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Pri vyhotovení a podaní tohto mimoriadneho opravného prostriedku nebol zastúpený advokátkou. Jeho advokátka – kvalifikovaná právna zástupkyňa v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. – jeho podanie doplnila až následne. Dovolací súd pri preskúvaní tejto veci (aj so zreteľom na uvedené zákonné ustanovenie) vychádzal zo znenia advokátkou vypracovaného, doplneného a odôvodneného dovolania. V dovolaní je uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Dovolateľ tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, ku ktorému došlo nesprávnou interpretáciou § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a nevhodnou aplikáciou § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal otázkou použiteľnosti záverov vyplývajúcich z konštantnej judikatúry súdov k § 106 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho sú nesprávne jeho právne závery o premlčaní práva žalobcu na náhradu škody. Žalobca v dovolaní poznamenal, že „zrejme nie sú dané vady konania v zmysle § 237 O.s.p.“. Žiadal, aby dovolací súd buď napadnutý

rozsudok odvolacieho súdu zmenil (tak, že žalobe vyhovie), alebo ho zrušil spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa a vec vrátil Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu poprel prípustnosť a dôvodnosť tohto opravného prostriedku. Aj s poukazom na časť dovolania, v ktorej žalobca sám pripustil, že v konaní nedošlo k procesným vadám konania v zmysle § 237 O.s.p., žiadal dovolanie odmietnuť ako procesne neprípustné. Náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozsudkov. Prípustnosť podaného dovolania preto z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

Dovolací súd vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci,

ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietal; v dovolaní sám pripustil, že „zrejme nie sú dané vady konania v zmysle § 237 O.s.p.“. Existencia väd tejto povahy v dovolacom konaní nevyšla najavo. Pripustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z tohto ustanovenia.

Dovolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorý ale pripustnosť dovolania nezakladá (nie je uvedený v § 238 ani v § 237 O.s.p. ako dôvod zakladajúci pripustnosť dovolania).

Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že pripustnosť dovolania žalobcu v časti, ktorá smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania (táto časť napadnutého rozsudku má povahu uznesenia – vid' § 167 ods. 1 O.s.p.), je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. Dovolací súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p.

v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V dovolacom konaní vzniklo procesne úspešnému žalovanému právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže procesne úspešný žalovaný nepodal návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania, dovolací súd mu nepriznal náhradu trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júla 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková